

— Addă-ți a minte de Iovă!

Resșfflarea șderă p'între dinții arkanțelăi.

— Și pentru ce pșterea mea s'a înfrintă în
kontra lăi Iovă? Întrebă elă.

— Fiindă-kъ snirită lăi Dșmnezeș epă kș dînsă lă.

— Атнчі snirită lăi Dșmnezeș e mi kș tine!

— Snirită lăi Dșmnezeș este în mine; eș
șșntă fișă lăi Dșmnezeș!

— Daka tș eștî fișă lăi Dșmnezeș, pentru
ce eștî șșpnșșă treșînceloră omenștî? pentru ce,
de patrș-zeci de zile mi de patrș-zeci de nopți de
kъndă posteshî, ai șșferită foamea mi setea?

— Amă șșferită foamea mi setea, mi astă-fe lă
amă vrăță, fiindă-kъ, mtiindă kъte dșperî katъ șъ mai
șșferă înainte de a mi îndeplini însърchinarea, amă
șerkată în sinșrștatea dșșertă lăi, de a mi mșșra
însș-mî kșrațî lă.

— Și ți lă ai mșșrată?

— Da, fiindă-kъ pșteamă șъ zikă astoră pe-
tre: „Skimbați-vъ în pъne!“ așestî nisină: pșfă-te
în apă!“ mi n'amă făkșă așeasta!

— Și, dșpъ zisa ta, așeste netre mi așestă
nisină s'ară fi șșpnșșă?

— Fъръ îndoeală.

— Mai zi-le o dată șъ se pșfakъ, mi fiindă-
kъ челе patrș-zeci de zile mi nopți așă trekșă, aș-
tîmpър-ți foamea mi setea!

Iisșșă șșpșșe.

— Este skpșșă în kaptea șșntă, zisse elă